

פרשת נח

גליון 261 | ד חשוון תשפ"ג

תהילה לדוד

תהילה לדוד ע"ש דוד המלך ע"ה

מייל: a.tehileledavid@gmail.com

אתר: WWW.TEHILELEDAVID.CO.IL

072-3911999

לרפואה שלמה ואריכות ימים לנעימה בת חביבה תחי' לעילוי נשמת שבתאי בן אסתר ז"ל

זמני כניסת ויציאת השבת:

מוצ"ש ר"ת	מוצאי השבת	כניסת השבת	ירושלים:
7:06	6:30	5:17	
7:07	6:32	5:32	תל אביב:
7:06	6:30	5:22	חיפה:
7:08	6:32	5:25	באר שבע:

העלון מוקדש לרפואת מו"ר הרב מרדכי שלום בן מרים איפרגן שליט"א בקרוב בתושח"י

מחן הראשון לציון הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א רבה של ירושלים עיר הקודש והמקדש ת"ו ממון כשר בלבד

תיבה שכזאת? ואומר נח "כיוון שה' רוצה למחות את כל היקום ולהשאיר רק את מה שיהיה בתיבה" וכל זה חוזר על עצמו יום יום ושעה שעה במשך מאה ועשרים שנה אולי משהו ייקח את עצמו בידים ויחזור בתשובה וכמו שאמר יחזקאל הנביא "חי אני נאום ה' אם אחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכו הרעה וחיה" ה' לא חפץ במיתתם של הרשעים ונותן אפשרות לחזור בתשובה. וכאשר עדיין אף אחד לא חזר בתשובה אמר הקדוש ברוך הוא, אקח את ממונם, ועני חשוב כמות וזאת תהיה כפרתם, אבל כיוון שהיו גזלנים וידע ה' שהממון שבידם אינו שלהם אלא שגזלו מחבריהם, הרי שאי אפשר בשום אופן לכפר לאדם בממון שהוא גזל מחברו, שזה לא יעלה על הדעת, לכן אמרו רבותינו "לא נחתם דינם של דור המבול אלא על הגזל",

פסק הדין באמת היה על אותן עבירות חמורות של העריות "כי השחית כל בשר את דרכו" אבל ה' השהה את חתימת הדין שלו, אולי יחזרו בתשובה ואולי יהיה להם ממון כשר, אבל כאשר אין להם ממון כשר נחתם גזר הדין ויצא לפועל. מכאן אנו לומדים דבר חשוב ויסודי, שכאשר יש לאדם הפסד ממון שאיבד רכוש וכדומה, ימצא נחמה בכך שה' מכפר לאדם בממון ושומר על הנפש, לכן יקבל את הדין בשמחה ובאהבה שזכה בחיי הנפש. ה' יזכנו לעובדו ולדבקה בו כל הימים אמן ואמן.

שבת שלום.

"אלה תולדות נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך נח" בדור כזה שהיו כולם רשעים "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ" נח החזיק מעמד, עמד נגד הזרם ולא הלך בדרכם, שמר על עצמו ונזהר במעשיו, וה' אמר לו כי נשא חן בעיניו. כאשר ה' החליט למחות את כל היקום, הוא אמר לנח "קח כל בשר בא לפני" ומצוה אותו לבנות תיבה בה יהיה הוא וכל משפחתו ומכל בעלי החיים להחיות להשאיר קיום לעולם. והנה על ידי התכונות הטובות שהיו אצל נח הוא זכה שעל ידו יושבת העולם מחדש, שהרי כל באי עולם כולל אנחנו בני ישראל, כולנו בני נח.

גם כל בעלי החיים כולם הם צאצאים של בעלי החיים שהיו בתיבת נח כי שום דבר לא נשאר לאחר המבול, וזאת זכות עצומה שעל ידו ה' נתן קיום וחיות לעולם מחדש.

ואומרים רבותינו שלא נחתם גזר דינם של דור המבול אלא על הגזל, לפני כן מה שכתוב "כי השחית כל בשר" הוא פגם העריות, ואיך לא נגזר דינם על העריות או על שפיכות דמים? אלא שהקדוש ברוך הוא רחמן ומלא רחמים, ולא חפץ בהשחתת עולמו, ולכן נתן לנח לבנות תיבה שארכה מאה ועשרים שנה כדי שכל העוברים והשבים יראו וישאלו, מה לך נח שאתה בונה תיבה שכזאת, אנחנו יודעים שאתה אדם חכם והמצאת כלים מיוחדים ועוד לא הייתה עבודה כזאת בעולם עד אז. ונח מסביר להם שה' אלוקים שברא שמים וארץ צווה עלי לעשות. ושואלים את נח "ולמה ה' צווה עליך לעשות

2 טעם ההלכה

הראשון לציון הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א

3 דרכי מחן

מחן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

3 שאלות ותשובות

הרה"ג הרב בן ציון מוצפי שליט"א

4 שלום בית

הרב ישעיה עטייה

5 שאל את הרב

הרב יוסף בן שמואל

6 פינת הבריאות

הרב ד"ר אור בן עזיאל

8 חיים כהלכה

הרב בנימין חותה

10 מפיצי העלון

תהילה לדוד

12 סיפור לשבת

הרב קובי לוי

14 סיפור למצ"ש

מדור לילדים

עם תהילה לדוד פרשת תולדות

בין בתאריכים 25-26.11.22

058-7360390 | 072-3911999

הרב מרדכי לוי

הרב אמנון בן סימון

הפיטון בנימין דנישמון

במלון נוף כנרת טבריה
26 באו"ר מ'אומ"ת

הראש"צ הגאון רבי
יצחק יוסף שליט"א

טבילת כלים

אלו כלים חייבים בטבילה ומהי הדרך הנכונה לקיים את מצוות טבילת כלים?

דעת חלק ג' סימן ס' עמוד קצב]. ואין למורה הוראה ששואלים אותו להצריך להחמיר להטביל כלי פורצלן, מצד חומרא, שאין אחר המנהג כלום. וכיום בהרבה מקומות בעולם רוב כלי הפורצליין מצופים זכוכית, ולכן צריכים טבילה.

כלי חרס המצופים מבפנים ומבחוץ באבר או בזכוכית, צריכים טבילה בברכה. ואם אינם מצופים אלא רק מבפנים, יטבילם בלא ברכה. כלי חרס המצופים באבר או בזכוכית רק מבפנים, שיש בהם מחלוקת אם צריכים טבילה, והדין הוא שיש להטביל אותם בלא ברכה, וכנ"ל, אם הם חביות גדולות של חרס המצופים, אין צריך להטבילם כלל, מפני שיש טירחא רבה בהטבלתם. וטוב שיתנם במתנה לגוי ויחזור וישאלם ממנו בדרך שאלה.

פיירקס ודורלקס המיובאים מחו"ל. אבל כלים העשויים מחרס, או כלים המצופים חרס, אין צריך להטביל, וכן כלים העשויים מפלסטיק או מניילון, וכן כל כלי

פורצלן [בלשון ערבי פרפורי] פטורים מטבילה. [שו"ת יביע אומר חלק ד' סימן ח. יחווה

הקונה כלי סעודה חדשים מגוי, אסור להשתמש בהם עד שיטבילם במקוה או במעיין קודם שישתמש בהם, שכן נאמר בשלל של כלי מדין, "אך במי נדה יתחטא", ופירשו חז"ל (עבודה זרה עה:), מים שהגדה טובלת בהם.

ונחלקו הפוסקים אם טבילה זו חיוב מן התורה, או אינה אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא הוא. ומדברי מרן נראה דסבירא ליה דהוי מדאורייתא. ומיהו טבילת כלי זכוכית לכולי עלמא היא רק מדרבנן. ובספיקם יש להקל.

[יחווה דעת חלק ד' סימן סד עמוד רלב. הליכות עולם חלק ז' עמוד רנ]. צריך להטביל הן כלים העשויים מכל מיני מתכות והן כלים העשויים מזכוכית, וכן כלי

יומא דהילולא

י"א בחשוון

רחל אמנו

מדוע מקום קבורתה מסוגל לתפילות יותר מכל מקום אחר?

הכבוד להתחנן לגאולה, רחל מבכה על בניה זוכה לראות שכר פעולתה:

"כֹּה אָמַר ה', קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים - רַחֵל מְבַכָּה עַל-בְּנֶיהָ, מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֶיהָ, כִּי אֵינֶנּוּ, וְכִמוּ כֵן הַפְּסוּק הַבֹּא: "מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמִעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתְךָ נָא, הִי, וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב. וְיֵשׁ תַקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ, נָא, הִי, וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבְלוֹם".

חז"ל מספרים לנו, שאחת הסיבות לכך שרחל אמנו נקברה דווקא באם הדרך, סמוך לאפרתה, היא שבני ישראל היו עתידים לעבור באזור זה לפני שיצאו לגלות, ויעקב רצה שרחל תתפלל עליהם בשעה הקשה הזו.

במשך דורות רבים היו היהודים באים להשתטח על קברה של רחל, וביחוד רבים המבקרים בראש חדש אלול וביום פטירתה החל בתאריך י"א במרחשוון.

ליעקב בעלה לקחת את שפחתה בלהה כפילגש, על מנת שייולדו להם ילדים.

בלהה ילדה ליעקב את דן ונפתלי, וזה שיפר מעט את המצב, אך עדיין משאלתה של רחל לפרי בטן לא התגשמה. לאחר שראה ה' בצערה:

"וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹלָהּ וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ, רַחֵל יוֹלְדַת אֶת יוֹסֵף הָאֱהוּב בְּיֹתֵר עַל יַעֲקֹב, וּבַהֲגִיעַ רַחֵל וְיוֹסֵף לָאָרֶץ כְּנָעַן, זָכְתָה רַחֵל לִלְדֹת בֶּן שֵׁנִי הוּא - בְּנִימִן. אֲבָל בְּלִידְתּוֹ שֶׁל בְּנִימִן מָתָה רַחֵל מִקְשֵׁי הַלִּידָה. "וְתָמַת רַחֵל בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה הִיא בֵּית לַחֵם", וַיִּצֵּב יַעֲקֹב מַצְבָּה עַל קְבוּרָתָהּ הִיא מַצְבַּת קְבֵרַת רַחֵל עַד הַיּוֹם".

רחל נמנית בין ארבעת האמהות הקדושות - שרה רבקה רחל ולאה. בירמיהו נאמר שכאשר בני ישראל יביאו בגלות, וכל גדולי ישראל מגיעים לפני כיסא

רחל אימנו - אחת מארבע האמהות של עם ישראל.

רחל הייתה בתו של לבן אחי רבקה, ואחותה הצעירה של לאה. לאה ורחל היו נשותיו של יעקב אבינו. יעקב הכיר את רחל כאשר ברח מפני עשו ובא לחרן.

ובאותו זמן יצאה רחל להשקות את צאן אביה. רחל מצאה חן בעיניו, ובעבור שתנשא לו היה מוכן לעבוד בבית אביה לבן 7 שנים. אך משעברו 7 השנים, רימה לבן את יעקב, ובמקום רחל נתן לו את לאה אחותה הבכירה של רחל.

רחל הייתה כה צדיקה, עד שכדי לא לבייש את אחותה הגדולה, היא שיתפה פעולה עם מעשה זה, ולמעשה מסרה ללאה את הסימנים הסודיים שרק היא ויעקב ידעו עליהם.

אך יעקב אינו מוותר על רחל, ועובד עבורה 7 שנים נוספות והוא מקבל גם אותה לאשה. לאחר שנישאה ליעקב, לא יכלה ללדת לו ילדים כי עקרה הייתה.

לאחר כמה שנים קשות של עקרות, בהן עברה רחל דברים לא קלים, הציעה רחל

הנשק הסודי של חיילי צה"ל

ניתן להשתתף בפרוייקט
ע"י תרומת תפילין
או תרומה כספית

כולנו נרתמים למיזם
תפילין לכל חייל
וביחד מקרבים את הגאולה

התקשרו אלינו: 072-3911999

חייל יקר,
אם אין לך תפילין
התקשר אלינו

שאלות ותשובות

הרה"ג הרב
בן ציון מופסי שליטא

שואל ומשיב

שו"ת הלכתי מרתק והפעם מקאם בתפילה,
טוב או רע?

שאלה: שלום לכבוד הרב, האם סדר 3 הברכות הראשונות בברכת המזון מעכב? נ"מ אם חושש שסיים את הברכה השניה בונה ירושלים מה יעשה לאחר שסיים את ברכת המזון?

תשובה: מעכב בהחלט ועליו לחזור לראש.

שאלה: שלום לכבוד הרב הגאון שליט"א, ראיתי בספרי רבנו חיים פלאג'י זצוק"ל שהוא מתלונן מאוד על ענין המקאם בתפילה. ומבקש להבין דבריו הקדושים, והרי הניגון בתפילה מעורר את הנפש לכוון, ומדוע הוא כתב בחריפות נגדם?

תשובה: צריך להבין את קשר דבריו בכל אותו הפרק, כאשר עיננו רואות שכמעט ברוב ספריו מתלונן על כך וכותב דברים שיש בהם טעם. והוא כי התפילה היא עבודת הבורא כפי שמצינו בכמה מקומות בתלמוד ובזוהר הקדושים. וצריך המתפלל להתאמץ בכל כוחו בתפילה לכוון בה ולשפוך את לבו לפני בוראו.

בזמנו רבו החזנים אשר הקילו ראש והתחילו לעקוב אחר הגויים בבית תיפלתם, והיו עושים מעין תחרות מי ישמיע יותר את קולו וחלילה ידמה להם. גם החזנים בינם לבין עצמם החלו להתחרות במעבר ממקאם למקאם, ואיבדו את כוונתם בתפילה, והציבור בעיקר ההמון הפשוט החלו להיגרר אחר התחרויות, הללו אומרים זה חשוב ונאה, והללו אומרים לא כי אלא שלנו מסלסל יפה בקולו. ונהפך בית התפילה למקום תחרותי חלילה. וההמון החל להקל ראש בכוונת התפילה, ולעשות ממנה חלילה במה להתגדר בה.

וכאשר מצינו בשו"ת הרשב"א ז"ל כמה שם דגש על התפילה בכוונה, ועל החזן שמכוון להלל ולשבח את הבורא יתברך שמו. אך החזנות בתפילה חשובה היא ומעוררת, וזה אם נאמרת בקול תחנונים ובכוונה טובה ומושלמת.

שאלה: שלום לכבוד הרב, האם סדר אמירת פיתום הקטורת הוא סגולה כאשר נאמר ג פעמים ביום דווקא או שמספיק פעם אחת כי לפי הזוהר מוזכר ב או ג פעמים לפי מה שקראתי, איך צריך לנהוג?

תשובה: שלש פעמים ביום לפחות. יזהרו לא להחסיר מהנהגה.

שאלה: סיעודי על כיסא גלגלים מוגבל, הראייה נפגמה אך ב"ה חזר להכרה, האם חייב בכל התפילות והנחת תפילין לא יכול להניח לבד אם כן, אני יכולה להניח לו?

תשובה: תניחי לו תפילין וזו מצווה רבה. ושיאמר קריאת שמע כשהם עליו.

דרכי מרן

מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

כוחה דהיתרא

מהו באמת כח דהיתרא של מרן ועד היכן הגיע כח החומרא שלו?

מרן נודע בכוחו הגדול להקל ולא להחמיר. והן אמת כי יש שלא פירשו נכון את דעתו של מרן בעניין זה. לתומם, ושמא לא, סברו, כי מרן מחפש אחר הקולות לשם קולות ובורח מן החומרות משום שהינן חומרות. ולא היא! מרן לא מאס בחומרות, ולא חיבב את הקולות. הראיה העצומה לכך הינה בהנהגותיו שלו שהיו על דרך החומרא ולא על דרך הקולא. כך, למשל, לא רבים יודעים כי מרן עצמו הקפיד שלא לפתוח בשבת את דלת המקרר, ולא השתמש במעלית שבת גם בזמנים בהם סבל מכאבים עזים ברגליו.

גם עבור הציבור לא הקל מרן תמיד. כך, למשל, החמיר בעניין יציאת השבת לפי זמן רבנו תם, ובאיסור אכילת בשר באולמות ובמלונות אלא אם כן ידוע בברור שהוא בשר חלק. גם בטבילה במקווה חם או פושר בשבת הייתה דעתו להחמיר וכמו כן, בעניין הפאה הנכרית. מרן ערך תמיד חישוב שכלי והגיוני, שמוטב לאסור את האסור ולהתיר את המותר, מאשר לאסור את המותר ולהתיר את האסור. כלומר, כל עוד שהיתר נמצא בין גדר ההלכה מוטב להשתמש בו כדי שבאופן זה ניתן יהיה לדרוש מן האדם להקפיד בהקפדה חמורה שלא לעבור על מה שאסור באמת.

וכך התבטא על מרן אחד מגדולי הדור: "האם אתם חושבים שמרן הוא מיקל? לא ולא! מרן הוא המחמיר הגדול ביותר!"

ואותו גדול דור הסביר: "כל פוסק אחר, כאשר הוא מיקל ודאי אינו נזקק להררי המקורות שמציג מרן בחיבוריו, הוא מיקל על סמך חבר פוסקים קטן בהרבה, ובכך האחריות הרובצת על כתפיו רבה יותר. ברם, מרן, כאשר הוא מיקל בעניין כלשהו, הלא הוא מסנף לדבריו להקות פוסקים אדירות! אין זו קולא, אלא חומרא" "מרן אינו מתיר כל עוד אינו מגיע לכלל מסקנה, שהיתר זה נכון לפי דעת רוב הפוסקים שקמו לישראל מאז ומעולם" סיים אותו גדול דור את דבריו, "ועתה אמרו נא האם זו קולא או חומרא?"...

אכן, יש להבדיל הבדל ברור ובהיר, בין היתר מחמת קולא, לבין כוחא דהיתרא. היתר הנובע מחמת רצון להקל, נובע מתוך חיפוש אחר פרצה מסוימת, והוא בדרך כלל חסר בסיס אמיתי.

כוחא דהיתרא לעומת זאת, הוא כוח אדיר ועצום הנובע מתוך יראת שמים טהורה. כוחא דהיתרא הוא כוחו של פוסק ירא וחרד, שאינו פוסע לקראת הפסק המיקל, אילולי שהוא מוצא לו ביסוס איתן ואדיר בהלכה. לא הרצון להקל מניע את הפוסק המשתמש בכוחא דהיתרא, אלא הכוח העצום האצור בידיו, הוא הנותן לו את היכולת לפסוק לקולא, ולהעמיד גדר הדת על תילם, שהאסור יהיה אסור והמותר יהיה מותר...

בואו להיות שותפים איתנו
בזיכוי הרבים הגדול!

זכרו לנו להשיק את הפעילות!

חייגו: 072-391 1999

סגולות עצומות
בפרשת הקטורת:

- מסוגלת במיוחד למניעת מגיפות.
- מסוגלת לפרנסה טובה ואף לעשירות.
- יצל מכל דינים קשים וממחלות.
- מסוגל לרפאות את החולה.
- לא יינזק כל אותו היום שאומרה.
- ימצא חן וחסד בעיני כל רואיו.

המשתתפים יקבלו את תפילת
"פיתום הקטורת" המהודרת

נח לבריות

מה הסיבה שנח נאלץ לממן מכיסו את כל העלויות של בניית התיבה והחזקתה?

לנח לחשוב שמותר לקחת ממונם של דור המבול, שהרי הם עתידים למות וממונם כלה, לכל היותר לאחר בקשת רשותם.

וכך עשה נח, מכר את ביתו ואת כל החפצים שברשותו, וקנה מזון ומשקה עבור החיות והבהמות אשר היו עמו בתיבה במשך שנה שלימה, ונעשה בתיבה נס שהמעט הכיל את המרובה, ובגודל של 300 אמה אורך ו-50 אמה רוחב ו-30 אמה גובה בסה"כ, הצליח נח להכניס את כל המאכל והמשקה, את כל הבהמות והחיות ואת כל בני משפחתו.

כל המאמצים והניסים נועדו להעמיק את היכולת של נח להעניק ולהגביר את כח הניתנה שלו.

כי גם מי שלא ניהן במידות אלו מטבעו, יכול לרכוש אותן על ידי פעולות מעשיות כפי שאמרו: "אחרי המעשים נמשכים הלבבות".

לראות איך מרן ממשיך לגמול חסדים משמים.

בפרשת השבוע נקרא איך מצווה השם את נח "וְאַתָּה קַח לָךְ מִכָּל מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאַסְפֹּת אֵלֶיךָ וְהָיָה לָךְ וּלְהֶם לֶאֱכֹלָה". דרשו רבותינו, קַח לָךְ - משלך, ומבאר

ה'כלי יקר' שגם נח צוּן לקחת רק מממונו הפרטי ולא משל אחרים ולא מן הגזל, והוצרך לצוותו על כך לפי שהיה מקום

סיפור מדהים על חסד שלא נפסק, אירע כאן בעיר הקודש ירושלים ועורר הדים בכל העולם היהודי אשר ראה בחוש מהי אהבת ישראל אמיתית ואיך מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל ממשיך לעשות חסדים גם בהיותו בעולם העליון.

לפני כשש שנים רצו להוציא אישה אחת מביתה, לפי שלא היה באפשרותה לשלם את שכירות הדירה.

בצר לה הלכה לציונו של מרן זצוק"ל, והתפללה שם מעומק הלב, ומרן בא אליה בחלום ואמר לה: "תלכי לפלוני אלמוני, תראי אותו מחר בברית עם הרב אלבז, ותגידי לו שביקשתי שיטפל בבעיה שלך". אותה אישה באה לברית, ומצאה שם את אותו אדם ואמרה לו:

"אני לא יודעת כלום, הרב אמר שתציל אותי, רוצים לקחת לי את הבית", ואותו אדם סידר לה את כל העניין. מדהים

שלום בית

הרב ישועה עטייה
יועץ זוגי

בלי חשבונות

מה הייתה טענתה של הלבנה בבריאת העולם ואיזה מסר יש בכך לחיי שלום בין בני זוג?

הטוב מצד המקבל ללא חשבונות הקשורים לנותן. על המקבל להעריך ולהוקיר את הנותן לו ולרחוש כלפיו הכרת הטוב. לא משנה למה הוא עשה ומה הניע אותו לכך, תאמר לו תודה! ואם לאו, יש כאן כפיות טובה.

אורח טוב אומר: כל מה שטרח בעל הבית לא טרח אלא בשבילי! ועל זו הדרך נוסף: בעל טוב מעריך ומוקיר את אשתו על כל מה שעושה בבית ועם הילדים ואומר: כל מה שעשתה, לא עשתה אלא בשבילי. וכן האישה כלפי בעלה.

ומכאן מסר לחיינו אנו: כמה וויכוחים ומריבות, כמה פגיעות וכעסים אפשר לחסוך בבית פנימה כאשר בני הזוג מעריכים, מודים ומוקירים טובה על כל מה שהם מקבלים האחד מהשני, וזאת מבלי לערוך חשבונות הקשורים לנותן!

הלבנה מקבלת את אורה. והכיצד עלה בתחילה בדעתה של הלבנה לבוא ולומר כי יש כאן שני מלכים וכי היא ראויה לכתר?

אלא סברה הלבנה: והרי אמרו חז"ל כי יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, עושה העני עם בעל הבית. בעל הבית נותן פרוסה וזוכה לחיי העולם הבא! מי נותן יותר?? העני!!! לפיכך אמרה הלבנה לפני הקב"ה: אומנם השמש היא הנותנת ואני המקבלת, אבל המקבל עושה עם הנותן יותר משהנותן עושה עם המקבל!

אמר לה הקב"ה ללבנה: לכי והמעיתי את עצמך.

אמנם טענתך נכונה וצודקת, אבל אסור היה לך לחשוב כך! אל לך לחשב את החשבונות של הנותן! ומכאן שואבים אנו יסוד עצום: הכרת

כאמור, בפרשת בראשית טמונים יסודות גדולים בענייני הנהגת הבית היהודי. מפרשי התורה ובעלי המוסר שואבים מפרשה זו כללים לחיי נישואין מוצלחים.

בשבוע שעבר הבאנו את "סוד הניסור", השבוע נעלה יסוד נוסף מפי הרה"ג ר' יעקב גלינסקי זצ"ל, והוא: הכרת הטוב ללא חשבונות.

הגמרא מספרת (חולין ס'): שהשמש והירח נבראו זהים בגודלם, שנאמר: "ויעש אלוקים את שני המאורות הגדולים". טענה הלבנה: אין שני מלכים משמשים בכתר אחד. אמר לה הקב"ה: לכי והמעיתי את עצמך. אמרה הלבנה לפני הקב"ה: וכי משום שאמרתי דבר הגון אמעית את עצמי? אמר הקב"ה הביאו עלי כפרה.

ונשים לב, הרי גם בתחילה כאשר היו השמש והירח שווים בגודלם הייתה השמש מאור עצמי יוקד וזוהר, ומאור זה הייתה

הרב ישועה עטייה
יועץ זוגי ומגשר משפחה

מחבר החוברות:

"יעודה ראשונה לנישואין מוצלחים"
"ממשיכים בדרך לנישואין מוצלחים"

בכל ערב שבת
יערוך המקובל
הרב יוסף בן שמואל
את הפדיון

פדיון נפש
מסוגל לשנות
גזר דין
לטובה!

עפ"י רבותינו המקובלים
ע"י פדית צלמו של האדם, ככתוב
"בצלם אלוקים ברא את האדם"
כח הפדיון להמתיק את הדינים
ולפתוח צנורות השפע.

למסירת שמות חייגו: 072-3941999

טל ומטר לברכה

מה ההבדל בין "משיב הרוח ומוריד הגשם", ל"תן טל ומטר"?

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א, אם יוכל כ' להסביר מה ההבדל בין "משיב הרוח ומוריד הגשם" לבין "ותן טל ומטר לברכה", ולמה לא אומרים ותן טל ומטר לאחר חג הסוכות? תודה. (סמי גולן, אלומות)

תשובה:

שאלתך צודקת מאוד ובאמת היה צריך להתחיל לומר "ותן טל ומטר" מיד לאחר שמיני עצרת, שהרי אמרו חז"ל "בחג נידונים על המים" וכמו שמתחילים לומר משיב הרוח כן צריך לבקש בפועל שירד הגשם מיד לאחר החג, אולם התחשבו חכמינו הקדושים בעולי הרגלים שעוזבים את בית המקדש לאחר עלייתם לרגל וחוזרים לביתם, ואם נבקש גשם וירד מיד, נמצא שאותם עולי רגל יסבלו סבל רב עד שיגיעו לביתם.

ושיערו חז"ל שעד ליל ז' בחשון

כבר יגיע אחרון עולי הרגל לביתו שליד "נהר פרת" שהוא הקצה האחרון המרוחק ביותר שהגיעו משם עולי הרגל.

והסבירו המפרשים שפעמים שנהר פרת עולה על גדותיו מריבוי הגשם היורד בארץ ישראל ולא יוכלו לחצות את הנהר להגיע לביתם הנמצא מאחורי הנהר לכיוון ארץ בבל (עירק בימנו) ולכן בשמיני עצרת רק מזכירים ומשבחים להשי"ת על הגשם ואומרים "משיב

הרוח ומוריד הגשם" ומליל ז' בחשון מתחילים לבקש בפועל שירד הגשם ואומרים בברכת "ברך עלינו- ותן טל ומטר לברכה". ולכן אם אדם טעה והזכיר ותן טל ומטר לפני ז' בחשון לא חוזר על תפילתו, כי מעיקר הדין כן צריך לבקש גשם מיידית, ובפרט בימנו שאין עליה לרגל בעונותינו הרבים.

בחוץ לארץ הדין שונה, ומבקשים את הגשם לאחר שישים יום מתקופת תשרי, ואין לזה תאריך עברי מדויק כי אנחנו מונים ללבנה ולא לשמש, ולמניינם זה יוצא ביום 5 בדצמבר או ביום 6 לדצמבר, ותלוי בחודש פברואר אם יש בו 28 ימים או 29 ימים.

מי שטעה ולא הזכיר "ותן טל ומטר" וסיים תפילתו, חייב לחזור שוב על התפילה מחדש, ואם נזכר שלא אמר, והוא עדיין באמצע תפילת י"ח, יזכיר "ותן טל ומטר" בברכת שמע קולנו.

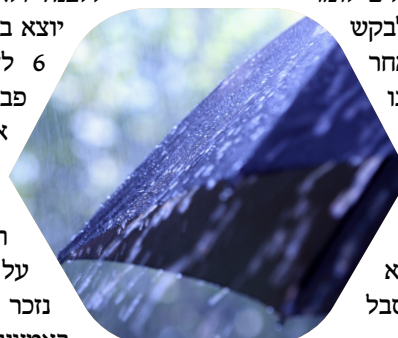
אם מסופק לאחר התפילה אם אמר "ותן טל ומטר", אם הוא בתוך השלושים יום הראשונים מיום ז' בחשון חייב לחזור כי מסתמא לא אמר, ואם לאחר שלושים יום, אינו חוזר כי מסתמא כן ביקש "ותן טל ומטר". בגמ' תענית כתוב: אמר ר' יוחנן שלושה מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו לשליח ואלו הן: מפתח של גשמים, מפתח של חיה ומפתח של תחיית המתים, דכתיב: "יתחח לך

את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעיתו" והאריכו חז"ל בגדולת יום הגשמים ואמרו "גדולה ירידת גשמים יותר מתחיית המתים" וכן "גדול יום הגשמים כיום שניתנה בו תורה וכיום שנבראו בו שמים וארץ, וכיום קיבוץ הגלויות וגדול יום הגשמים שאפילו פרוטה שבכיס מתברכת, ואין יורדין גשמים אא"כ נמחלו עוונותיהם של ישראל" וכו' ולכן יש נוהגים שביום הראשון של ירידת הגשמים משבחים את השי"ת ואומרים "יתברך ויתרומם ויתגדל שמך על כל טיפה וטיפה שאתה מוריד לנו, שאתה הוא המשלם גמולים טובים לחייבים (לשון המדרש רבה) וכן נוהגים לבקש בקשות של רחמים ורפואה וזרש"ק וזיווגים, כי שערי שמים פתוחים ביום זה והאוצר פתוח והשפע יורד כי שעת רצון הוא.

וכמ"ש "פתח לך את אוצרו וכו' לתת מטר ארצך וכו' ולברך את כל מעשה ידיך" רואים שכל הברכות והישועות באים עם ירידת הגשמים, ולכן בברכת 'ברך' עלינו מבקשים "ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך, ותהי אחריתך חיים ושבע ושלוש כשנים הטובות לברכה".

יה"ר שנזכה לשפע גשמים ולמילוי משאלות ליבנו לטובה ולברכה אכ"ר.

הרב יוסף בן שמואל שליט"א מחבר הספרים עולת יוסף, מנחת יוסף, שלמי יוסף ועוד. ראש כולל למקובלים "זכרון יעקב" ירושלים ומרבני ארגון 'תהילה לדוד' לפדיון נפש שיערוך עבורכם בכל ערש"ק כבוד הרב יוסף בן שמואל, חייגו: 072-3911999

הצטרפו לאלפי המפיצים של עלון תהילה לדוד וקבלו מתנה יוקרתית לבחירתכם!

בנוסף

תמונה מפוארת לסלון עם 'מזמור לתודה'

10 ספרי קודש מהמלאי הקיים בארגון

יין הישועות מברכת מרן הרב חיים קנייבסקי זצוקלה"ה

072-3911999

מפיצים ומקבלים

תפילת פיתום הקטורת בכריכה מהודרת או מעוגלת סגולה להנצל מהמכניפה לפרנסה ועשירות מסוגל לרפואה לא ייזקק כל אותו היום שאמרה.

ספיחין ונספחים

מהו איסור ספיחין ועל מה צריך להיזהר בירקות של שנת שמינית?

מהו איסור ספיחין?

ירקות שגדלו מאליהם בשמיטה ונלקטו בשמינית, אמנם מעיקר הדין מותרים באכילה משום ששעת הלקיטה היא הקובעת את דינם והם נלקטו בשמינית, מ"מ חכמים גזרו עליהם איסור כשאר ספיחין עד זמן שיש כבר בנמצא בשוק ממני ירקות אלו.

טעם הגזירה הוא שמא ילקט אדם מיני ירקות אלו בשמיטה, שאסורים באיסור ספיחין, ויטמין עד לשמינית ויאמר שלקטם בשמינית.

יש אומרים שאיסור זה הוא עד כדי שמין ירק זה יגדל בשמינית (כדי שיעשו) ויש אומרים, שאיסור זה הוא עד תחילת חג החנוכה, ולאחר מכן כל הירקות מותרים אף

אלו שלא עבר מספיק זמן לגידולם בשמינית.

לאחר שעבר חנוכה או שעבר הזמן של גידול הירק (כדי שיעשו), מותרים כל הירקות אף אלו שנלקטו בשמינית לפני זמנים אלו.

יבול הגדל בארץ ישראל בשנת השמיטה, כולל הגדל אצל נכרי, קדוש בקדושת שביעית (אמנם, בירושלים נהגו שאין קדושת שביעית ביבול נכרי).

פרי הקדוש בקדושת שביעית אסור בסחורה, בהוצאה לחו"ל, בקלקול, בביזוי ובשימוש שאינו בדרך הרגילה, באסיף ואחסון של כמות גדולה כבשאר השנים. וכן

פטור מהפרשת תרומות ומעשרות. לכן כל דין ספיחין אינו אמור לגבי ירקות שנמכרו לגוי. וגם באופן שהישראל עבר ועבד בקרקע שלו שנמכרה לגוי על ידי הרבנות, אין בירקות שנזרעו איסור ספיחין, אחר שהקרקע נמכרה לגוי.

לסיכום: א. ירקות שנזרעו ונלקטו בשנה השביעית, אסורים משום איסור ספיחין ואיסורם איסור עולם, גם אם ישהה אותם עד שיגדלו ירקות בשנה השמינית בכיוצא בהן. ב. ירקות שגדלו בשביעית ונלקטו בשנה השמינית, אסורים באכילה ואין תולשים אותם ביד, אלא חורש כדרכו, ובהמה רועה כדרכה. ועד מתי הם אסורים, עד שיעור זמן שירקות אלו היו גדלים, אף אם היו נזרעים בשמינית. ואז מותרים אפילו נלקטו בשמינית לפני זמן זה.

פינת הבריאות

הרב ד"ר אור בן עוזיאל
מומחה ברפואה טבעית

שלבת חוגרת

מה מקור השם הלא שגרתי של המחלה, ממה היא נגרמת ואין ניתן להתמודד איתה באמצעים טבעיים?

שגילם מעל 50 שנה, נקראת כאב עצבי שלאחר שלבת.

לא ניתן להצביע על גורם אחד שאחראי תמיד להשבת הפעילות של נגיף הרפס זוסטר, אולם נראה שהנגיף מתעורר כאשר המערכת החיסונית נחלשת.

רוב האנשים מחלימים ואינם סובלים עוד מכאבים לאחר שהמחלה מסתיימת. עם זאת, כדאי להיות במעקב כדי לוודא שהנגיף לא התפשט לעיניים או לאברים פנימיים, שם הוא עלול לגרום להרס חלילה. לעיתים הנגיף גורם לדלקת ריאות או לזיהום משני אחר. דבר זה עלול להיות מסוכן אצל בני גיל הזהב או אנשים שמערכת החיסון שלהם חלשה מאוד. ישנם מגוון של טיפולים משלימים שיכולים לחזק את המערכת החיסונית ולהפחית את הצורך בנטילת תרופות כימיות ומשככי כאבים.

לייעוץ טלפוני עם הד"ר חייגו: 072-3911999

הרגיש מתחיל להכאיב מאוד ועל גבי העור מתפתחת פריחה או מופיעות שלפוחיות קטנות. לאחר 2-3 שבועות, השלפוחיות השקופות, המלאות בנוזל, הופכות להיות צהובות וקשות. בסופו של דבר הן נושרות ולעיתים הן מותירות אחריהן צלקות.

כאב העצבים שנגרם על ידי הנגיף עלול להיות עז. ייתכן שיהיה קשה לסבול אפילו מגע קל ביותר ופעילויות פשוטות תהיינה בלתי אפשריות. אפילו משקל הבגדים או הסדינים עלול להפריע. אולם בדרך כלל הכאב נעלם לאחר שהשלפוחיות נושרות. עם זאת, קיימים מקרים שבהם השלפוחיות נושרות, אך הכאב נמשך במשך חודשים או אפילו שנים. בעיה בריאותית זו, התוקפת בעיקר אנשים

שלבת חוגרת היא מחלה מכאיבה הנגרמת על ידי נגיף ההרפס זוסטר, אותו נגיף הגורם לאבעבועות רוח. מי שלקה בעבר באבעבועות רוח (רוב האנשים הבוגרים לקו במחלה זו בשלב צעיר בחייהם), הנגיף אינו

עוזב את גופו. הוא משתקע בעצבים הקרובים לעמוד השדרה שם הוא נמצא במצב של תרדמה, בדרך כלל למשך כל החיים. אולם לעיתים, הנגיף שב להיות פעיל כתוצאה מגורם מעורר כלשהו. הפעם, התסמינים שונים וחמורים יותר. בתחילת המחלה, האזור שלאורך העצבים, בדרך כלל בצד אחד של פלג הגוף האמצעי או הפנים, רגיש יותר מהרגיל. חום הגוף עלול לעלות ותיתכן תחושה של צמרמורת. זהו השלב שבו האזור

שלחו לנו את המיכה

"עלון תהילה לרוד" למייל:

a.tehילהledavid@gmail.com

או חייגו: 072-3911999

וקבלו אותו ישירות למייל בכל שבוע

העלון האהוב
מגיע אליך גם למייל!

רצית מאד את העלון
אבל היה קשה להשיג?

גשם בעיתו

סגולות נפלאות ובדוקות לגשמי ברכה

בזוהר הקדוש נכתב כי בזמן שיורד גשם, שפע וברכה יורדים לעולם. אומר המקובל הרב בצרי ומנחה, כי בעת ירידת הגשמים, שזוהי שעת הרחמים והישועה, יש לומר תפילה זו: רבונו של עולם, נאמר לנו על ידי חכמינו הקדושים "גדול יום הגשמים שאפילו פרוטה שפכים מתברכת" ובזה אחלה פניך שאזכה אני ובני ביתי, בזכות עת הרצון. הוא אשר קימת בעת ירידת המטר על פני האדמה, לפרנסה ברוח והצלחה מרבה כפתוב פותח את ידי ומשביע לכל חי רצון, כפי רצונו של כל אדם ולפי המגיע לו לפי שרש נשמתו, פרנסה שלא יהיה בה בושה וכלמה, עם שפע והרחבת הדעת, ממקור הרחמים, תחת פסא הכבוד לי ולבני ביתי, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

וענו בורא עולם במדת רחמיה, בחר בעמך ישראל, להודיע גדלו והדרת כבודו. שומע תפלה, תן טל ומטר לברכה על פני האדמה, ושבע את העולם כלו מטובה, ומלא ידינו מברכותיך ומעשר מתנת ידך. שמרה והצילה שנה זו מכל דבר רע, ומכל מיני פורענות, ועשה לה תקנה ואחרית שלום. חוס ורחם עלינו ועל כל תבואתה ופרותיה, וברכה בגשמי רצון, ברכה ונדבה וחסדים ושבע ושלוש, כשנים הטובות. והסר ממנו דבר וחרב ורעב, וחסה רעה ושבי ובזה, ויצר הרע, וחסדים וחסים ומאצעות רעות וקשות. וגזור עלינו גזרות טובות מלפניך, ויגלו רחמיה על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת רחמים, וקבל ברחמים ובכבוד את תפלתנו.

לאחר שהתחלנו להכניס לתפילתנו בשמיני עצרת את "משיב הרוח ומוריד הגשם", מחכים ומצפים אנחנו שהשם יתמלא עלינו ברחמים וישלח לנו גשמי ברכה ורפואה. כולנו יודעים את חשיבותם הרבה של גשמים על חיינו וחיי העולם כולו. החל מהזנת הצמחים וכלה בהזנתנו. על כן יום גשמים נחשב ליום גדול מאוד וכך נאמר במסכת תענית: "גדול יום הגשמים כיום שנתנה בו תורה גדול יום הגשמים כיום שנבראו שמים וארץ" סגולת יום הגשמים כתוב במשנה בתענית: גדול יום הגשמים שאפילו ישועה פרה ורבה, אין הגשמים יורדים אלא אם כן נמחלו עוונותיהם של ישראל, גדול יום הגשמים שאפילו פרוטה שבכיס מתברכת בו, גדול יום הגשמים כיום קיבוץ גלויות, גדול יום הגשמים שאפילו גיסות פוסקות בו. תפילה מיוחדת לזמן עצירת גשמים, אך ניתן לאומרה בכל זמן:

נר לרגלי

הרב יעקב ישראל
לוגאסי שליט"א

הנחת עבודה

האם אנו יודעים מהי הדרך הנכונה לעשות נחת רוח לבורא עולם או שמא יש סודות שנעלמים מאיתנו?

והנחת שלך שיפריעו לי מהשינה, או שלא יכינו את האוכל בזמן, ובכל זאת שלא אכעס, אדרבה ואדרבה, אעשה רצונך כרצונך ולא כרצוני". זוהי דרך אמיתית שיכולה למנוע אדם מהרבה כעס ומריבות, והוא כלל "ביטול הרצון" הנאמר ב"אבות" - "בטל רצונך מפני רצוני", לבטל רצונך במקרים שקורים לנו, ולראות שכולם בהשגחה פרטית, ולתאם עבודתנו אליו, כפי רצונו המתגלה אלינו במקרה המפתיע אותנו, שאינו כלל לפי תכניותינו, אבל הוא לפי תכניתו יתברך, כך שאל לנו לכעוס ולהתמרד עם המניעות החוסמים בפנינו אף את עבודתו יתברך.

שיחפוץ ה' שעתה תכעיסנו בכעסך על מנת שתצטיין לו לאחר מכן בלימודך, פשוט הוא שרצונו שתתגבר עתה על הנסיון העומד בפניך. אין אנו יכולים להחליט להקדוש-ברוך-הוא מה לדרוש מאתנו, אין ברשותנו לתת לו מה שאנו רוצים כשהוא רוצה אחרת. נכון, יש כללי התורה מהו רצון ה' מאתנו, ואנו צריכים להשתדל בהם. אבל אם אנו רואים שקורה לנו, שלא לרצוננו, דבר לא צפוי, סימן שכעת זה רצונו מאתנו. וכמה נחת רוח יעשה אדם לבוראו כשיחשוב: "ריבונו של עולם, רציתי לעשות נחת רוח לפניך בעסק התורה לאחר השינה ולאחר האכילה, ועכשיו שאני רואה שרצונך

לא מה שאנו מבינים ורוצים לעשות נחת רוח ליוצרנו, הוא מה שהקדוש-ברוך-הוא רוצה לקבל את הנחת מאתנו. הרבה פעמים הנחת שהוא רוצה לקבל מאתנו הוא לא מה שאנו רוצים לתת לו, אלא מה שהוא מבקש מאתנו, ומה לנו לעשות אם לא לכבד את רצונו? הלא תבין, שרצונו יתברך ממך זה עתה שתתמודד עם ניסיון הכעס שלך, על כך שעוררוך משנתך, או על שלא הכינו מאכלך בזמנו, וזה רצונו של הבורא ממך, וחשוב לו יותר איפוק כעסך מתוך אמונה שאין עוד מלבדו יותר מאת אשר היית משיג בלימודך אחר שינה או אחר אכילה זו, והדבר הוא פשוט, שהרי אין שום הגיון

מחשבות?

מקוים לך בכוונה?
אל תלכו לבד!התקשרו עוד היום
וקבעו שיחה טלפונית
עם אחד מהרבנים

072-3911999

פתיחה בתהילים

שלום בית

ברכה והכוונה

חינוך ילדים

רפואה טבעית

דיונים הלכתיים מרתקים מתוך החיים

מהו יין "מגולה" מתי מותר ומתי אסור, ומה קורה כשהשאריתם בקבוק יין פתוח בתוך המקרר?

שאלה: בפסול יין מגולה, האם נקב בפקק מחשיב את היין למגולה, ומה שיעור הנקב שנחשב למגולה, וכמה זמן נחשב לגילוי הנפסול לקידוש, ומה הדין אם הבקבוק הפתוח בתוך מקרר או ארון סגור או עטוף בנייר מלמעלה?

תשובה: שיעור הנקב לפסול יין מדין מגולה הוא מגודל של אצבע קטנה של קטן ומעלה. והזמן שנחשב לגילוי לספרדים אם עבר לילה שלם ולאשכנזים משלש שעות ומעלה. ואם היה סגור במקרר או בארון וכן אם היה מכוסה עם נייר לא אטום יש להקל.

ביאורים: שני דינים יש ביין מגולה, הראשון שתיתו בכל השנה משום סכנה. והשני, באופן שמותר בשתייה האם כשר לקדש עליו. והנה לגבי

שתיתו בכל השנה מבואר בשו"ע י"ד סי' קטז' סעי' א' משקים שנתגלו אסורים חכמים דחיישין שמא שתה נחש מהם והטיל בהם ארס, ועכשיו שאין נחשים מצויים בינינו מותר. והטור מבאר ואפי' שאחר ששתה ולא קרה לו כלום אסור, שיש ארס שהוא למטה ויש שהוא למעלה. ולגבי קידוש מבואר בשו"ע או"ח סי' רעב' סעי' א' אין מקדשין על יין מגולה אפילו האידנא דלא קפדינן אגילו. ומבואר בשו"ע שאין הקפדה בזמנינו על גילוי משום נחשים. אבל בכה"ח י"ד סי' קטז' ס"ק ו' כתב, שבארצות המערב וגם בירושלים ראי לכל בעל נפש לחשוש כיון שמצויים נחשים קצת, אבל למעשה מעיקר הדין אין את החשש הזה היום.

ולגבי שיעור הנקב שיש לחשוש לגילוי, כתב הרמב"ם בהלכות רוצח ושמירת הנפש פ"א ה"ג אם הוא בגודל אצבע קטנה של קטן ומעלה. ולגבי קידוש יש עוד טעם לפסול יין מגולה משום "הקריבהו נא לפחתך". ולגבי יין פתוח במקרר או בארון סגור עיין כב"ש ח"א עמ' תלב' שהבאנו חזו"ע ושו"ת אול"צ ושו"ת שבה"ק ועוד, שיש להקל בזה. ולגבי יין סגור בנייר לא אטום הבאנו בשם החזו"א להתיר.

ולגבי זמן הגילוי האוסר כשלא נמר טעמו של היין, עיין כב"ש ח"א עמ' תלא' שדעת המג"א בסי' רעב' ס"ק א' שזמן מועט יש להקל אם לא נמר טעמו של היין, ולמעשה לספרדים כתב בחזו"ע שבת ב' עמ' פא' בשם המט"י ועוד, רק אם עבר לילה שלם. ולאשכנזים משלש שעות ומעלה יש לאסור.

חינוך כמטרה

הרב אבנר קוואס

איך בוחרים שם

אלו דברים משפיעים על תכונות הילדים ומה יותר חשוב מלימודי מתמטיקה?

בפעם הקודמת אמרנו שכדאי לשים את הילדים בתלמודי תורה, שם הם מקבלים חינוך למידות טובות ודרך ארץ. פעם שאלה אמא אחת: "בבתי ספר תורניים ותלמודי תורה לומדים פחות מתמטיקה ואנגלית ומקצועות חופשיים. מתי הם ילמדו מקצועות אלה?" עניתי ואמרתי: "לפני הלימוד של מדעים וחשבונאות, יותר טוב שילמדו כיבוד הורים, תיקון המידות ולשון נקיה. ולאחר שהילד יתענדן וישתפר ויגדל, הוא ילמד איזה מקצוע שירצה". יתרה מכך, ילד שלומד בילדותו ובבחרותו תלמוד והלכה, הופך להיות בעל שכל מחודד. וכאשר הוא ירצה ללמוד מקצוע או להשלים בגרויות הוא ישלים אותם בקלי קלות או במעט מאמץ, מכיון שהוא התרגל לחשוב ברמות הרבה יותר גבוהות. צריך לזכור שלימודי המקצוע לא עושים את האדם ולא מתקנים את מידותיו. לעומת זאת התובנות וההרגלים ודפוסי ההתנהגות שהוא ירכוש בילדותו ובבחרותו יקבעו בנפשו, וגם כשהוא יגדל לא יסור ממנה. מה שווה תואר בראיית חשבון כשהוא אלים ומכה בבית? מה התועלת בלהיות פרופסור אם הוא מדבר בלשון לא נקיה? לפי תפישת היהדות דרך ארץ ומידות טובות קודמות לכל התארים והמקצועות. ועל זה אמר החכם מכל אדם: "טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר". אדם ששולט על יצריו ולא אומר כל מה שמתחשק לו, הוא הרבה יותר גדול מהגנרל הכי מפורסם שכבש את כל העולם, ומקצין עטור דרגות והישגים.

שם האדם

לסיום, נצא קצת להתאווור וללמוד נושא חשוב שקשור מאד לאושריות החינוך - 'שם האדם'. הורים רבים שואלים ומתלבטים ומתקשים בבחירת שם לילד או לילדה. המבוכה בנושא זה רבה ולפעמים גם ההורים מרגישים שהם עשו 'טעות' בבחירת השם הזה לילד הזה. נקדים ונאמר ששמו של האדם בהחלט משפיע על תכונותיו, כישרונותיו ושאפותיו. נכון שלמעשה לא רק השם משפיע אלא ישנם עוד פרמטרים שמכוונים את התכונות התרומיות של הילד שזה עתה נולד. ובנוסף, הילד בעל בחירה, וכשיגדל הוא יוכל לשנות את אופיו ותכונותיו על ידי עבודת המידות. הורים יקרים, אנו מעוניינים להקל על הילד, ולנטוע בו מידות טובות ותכונות חיוביות שיסייעו לו במשך החיים, ולכן חשוב מאד לתת שם מתאים. ישנם ארבעה מרכיבים עיקריים המשפיעים על תכונות האדם:

1. חודש הלידה - על פי חודשי הירח של השנה העברית. תשרי, חשוון וכו', ומזלם מאזניים, עקרב וכו'.
 2. יום הלידה - היום בשבוע שהוא נולד. (היום מתחיל מהשקיעה של היום הקודם).
 3. שעת הלידה - אותו חלק ביום ששולט בו כוכב מסוים.
 4. שם האדם - שם חיובי או שלילי שמשפיע על הילד.
- מן הראוי היה להקדיש פרק מיוחד לכל אחד מהמרכיבים הללו. בפרק זה נמקד את הדברים סביב המרכיב האחרון - שם האדם.

בזכותך!

עוד עשרות אלפי אנשים יקבלו וילמדו בעלון המרתק של 'תהילה לדוד'

עזרו לנו להפיץ את האור!

בהשתתפותך הינך רשאי להקדיש שמות להצלחה או להבדיל לעיני יקירך

לתרומות:

סניף בנק הדואר

הקרוב לביתך

חשבון: 3097014

(לציין עבור הפצת העלון)

או בטלפון: 072-391 1999

מלך ביופיו

זכרונות וגעגועים מאישיותו הפלאית של מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

מתי שהוא עוד נרחיב בזה, אבל דבר אחד ברור ומובטח באחריות מלאה ומניסיון אישי: מי שישנן את זה, בדעת ואפילו בדיבור, יגיע לשליטה עצמית שהוא לעולם לא דמיון על עצמו. כשנדע איזה חומרים מופרשים לנו במוח שגורמים לתאווה או דיכאון כעס או עצבות נבין שאין בין זה לאנ"י האמיתי שלנו ולא כלום. איך הייתם מרגישים אם היו גונבים מכם את תעודת הזהות שלכם ובשמכם ועל שמכם מבצעים פעולות חובקי עולם... זה בדיוק מה שעושה לנו היצר הרע, הוא נותן לנו לזהות את כל המידות כ"אני בעצמי" וכך הוא מונע ממני דרכי תגובה שהיו פשוטים בתכלית אילו רק הייתי יודע ומרגיש את האמת כמו שהיא. חוזרים למרן. איך יכול להיות כ"כ תכונות סותרות באדם אחד, שאלנו. אגב, על כמה גדולים יש סיפורים דומים. כדוגמת הרב אורבך שכשחזר מלווייה של אחד מקרוביו בדרגת קורבה ראשונה, כשהוא אבל ודואב, הגיע תלמיד שלא ידע מכל אשר נעשה וסיפר בהתרגשות לראש הישיבה על אשתו שילדה ממש זה עתה. והרב שמח והתרגש אתו באמת ובכנות, כאילו לא חזר עכשיו מלווייה מצער. איך אפשרי דבר כזה? התשובה היא: אמת. מי שמזוהה כולו עם מידותיו כמעט לא אפשרי להחליף כך בין רגע מצבים ותגובות. אבל אם אני חי במצב שאני מעל זה ושולט על זה, זה הכי בקלות שיש. הכלל הוא: סוסייתא לא יכול בין רגע להיפך למרצדס. אבל נהג הסוסייתא יכול בהחלט לצאת מהסוסייתא ולנהוג על מרצדס... מי שניצב מעל כל התכונות ושולט עליהם יכול לשחק איתם כמי שמעביר הילוך באוטו. זה היה מרן, הוא היה שליט על כל מידותיו כאשר רצון הבורא הוא הדבר היחיד שאומר לו איזו מידה להפעיל ומתי. זה מלך אמיתי. צדיקים, ליבם ברשותם... מאן מלכי? רבנן!

שלנו הדבר שלא כל כך ברור לנו, שם בעיקר הנפילות. אנו נוהגים להזהרות לגמרי ובאופן מוחלט עם כל המערכת הזאת כ"אני". כל מערכת המינוח המשרתת את שפת הדיבור שלנו משדרת לגמרי ככה. אני רעב אני עייף אני צמא אני עצבני אני תאב... והאמת שכל זה הוא שקר אחד גדול. כי כל זה בא לשרת את הרצונות של הגוף שלנו ולא יותר מזה.

כל זה עדיין לא ה"אני" האמיתי. כי ה"אני" האמיתי הוא זה שעומד מלמעלה ויכול ואומר לשלוט על כל המערכת הזאת. נשמע תלוש נכון? אז מה שזה נשמע כך, זה בדיוק בגלל חטא אדם הראשון. כי לפני החטא האדם היה מזוהה עם החלק הרוחני שלו, שהוא הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל, והגוף לא היה יותר מ"לבוש".

וזו גם הסיבה שקודם החטא לא התביישו האדם וחווה בעצם היותם עירומים. כי הם חיו בהרגשה פשוטה וברורה שהגוף עצמו הוא הלבוש ולא צריך בגד על הבגד. אגב, כך היה גם אצל הלל הזקן שכשהיה הולך לבית המרחץ היה אומר שהולך 'לעשות חסד עם הגוף'... כלומר, הגוף זה לא הוא עצמו... אבל אחרי החטא כל זה השתנה. נהפכו היוצרות האדם נהיה מזוהה לחלוטין עם החלק הגשמי שבו. הוא בטוח שהוא זה שרוצה ובא לו ומתחשק לו וכולו כועס. הוא בטוח שהכל זה הוא בעצמו. לעומת זאת הנשמה היא נהייתה 'גוף שלישי', עד שלפעמים אנו מתחזקים כדי "לתת גם קצת מזון לנשמה". וזו הסיבה שפתאום אדם הראשון ואשתו התביישו במערומיהם. כי פתאום אין לבוש, הלבוש נהיה האדם עצמו. תפיסה זו היא הקרקע הפורייה וההכרחית לכל עבודה רוחנית שנרצה אי פעם לעבוד, ואי"ה ובל"ג

השבוע ציינו בעם ישראל מלאת תשע שנים לפטירתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל. אחת התופעות המפליאות יותר שהיו אצל מרן היא היותו 'איש האשכולות', איש שהכל בו. היה בו שילוב נדיר ביותר של מזגים ותכונות שלכאורה ממש ממש לא הולכות יחד אחת עם השניה. התקיפות הנחרצת מחד מול הרוך כקנה מאידך. היכולת למסור שיעורים עמוקים ורחבים בהיקפן לפני רבנים ודיינים ויושבי על מדין, מול היכולת למסור שיעורים לפשוטי עם הנהגים מיגיע כפיהם ולרתק אותם בעזרת המחשבות מוסרים ומעשיות, ועוד כהנה רבות. כדי להבין איך יכולים להיות כ"כ הרבה דברים סותרים לכאורה באדם אחד, נצטרך לחזור

אחורה לפרשה הקודמת העוסקת בחטא אדם הראשון. כמעט כל הספרים שמדברים על המצב של אחרי החטא, כותבים שמהו שם השתנה במפת הכוחות בין האדם לבין היצר הרע. אחד הדברים שמבואר בספרים הוא, שאחר החטא נהיה מצב של 'אור וחושך משמשים בעירוביבא', הרע והטוב נתערבו להן יחדיו, והיצר נכנס לתוך האדם בעצמו. ננסה להסביר את זה בקצרה. האדם כידוע מורכב משני חלקים - גוף ונשמה. כשהוא עצמו עומד בתווך ואומר להיות זה שיחליט מי ישלוט על מי ומי ינווט את מי. חלק גדול ומרכזי מאד בנפילות או אי הנפילות שלנו הוא שאלה של זהות, ונסביר. כשאני עומד מול המראה ומסתכל על עצמי, ברור לי ש"אני" זה לא הידיים לא הרגלים לא הפנים ולא האף. אלא אני זה מי שבתוך כל זה וכל השאר אינו אלא בגד ולבוש, זה פשוט. אבל... בכל מה שקשור לחלק של התכונות והמידות

הסיומים

של מרן
שר התורה רבי
חיים קנייבסקי זצוק"ל

הסגולה
המופלאה
לשמחות
וישועות
בקרוב אצלכם!
072-3911999

רואים תהילה

מפגשים מרגשים בין מילים לאנשים

לא לחינם הבטיחה התורה על מצוות כיבוד אב ואם את ההבטחה הנדירה שלא קיימת כמעט בשום מצווה "למען יאריכון ימך", אריכות ימים. כי אכן ככל שהזמן מתקדם וההורים מתבגרים הופכת המצווה הזאת למאתגרת יותר ודורשת מאמצים מיוחדים, כאלו שרק ההבטחה של אריכות ימים מסוגלת לדרבן כדי לעשותם.

ולפעמים מקבלים גם נקודות אור במהלך הדרך. כך הרגשתי בשבוע שעבר כשכמידי שבוע נסעתי מביתי במרכז הארץ לחיפה, שם בבית אבות נמצא אבי שיאריך ימים בבריאות. הנסיעה כוללת אוטובוס ומשם לרכבת ואז עוד אוטובוס המביא אותי סמוך אל בית האבות שם ממתינ לי אבא בציפיה כך כל יום רביעי כבר תקופה ארוכה.

אמנם לא תמיד הוא ממש ממתינ לי, בגלל התשישות הכללית שהוא חש יש ימים בהם אני מגיע והוא ישן. מלבד האכזבה על המפגש שנמנע מאיתנו זהו גם זמן שבו אני מחפש תעסוקה כשכל רגע אני מציץ לבדוק אם הוא התעורר כבר.

וגם השבוע זה מה שקרה. אחרי המסע הארוך והמפרך כולל אוטובוס שברח לי ברגע האחרון ונאלצתי להמתין בשמש הקופחת כמעט חצי שעה לאוטובוס הבא, הגעתי אל בית האבות החיפאי, טיפסתי את שתי הקומות אל חדרו של אבי והתאכזבתי לגלות שהוא ישן שינה עמוקה.

אבל, כמו שאמרתי יש גם נקודות אור, וזו נקודת האור עליה רציתי לספר, קוראים לה העלון השבועי של תהילה לדוד! יצאתי אל המבואה שם יושבים האורחים ובני משפחותיהם ומשוחחים ועל אחד השולחנות חיתכה לי ערימה מסודרת ויפה של עלוני תהילה לדוד. לא איזה עלון בודד שהגיע בטעות אל המקום אלא ערימה מסודרת שמישהו טרח והעמיד במיוחד עבור יהודים כמוני.

קשה לתאר את התחושה. זה היה כמו אות משמים שנשלח ישירות אלי לבשר לי שמעשי רצויים. וכפי שאומרים חז"ל שמצווה גוררת מצווה. כך הבנתי שאם הזדמנה לי מצווה של לימוד תורה וקריאת דברי חיזוק במקום כל מיני עיתונים המכילים תוכן של חולין, כנראה שהמעשה שעשיתי נחשב למצווה שגוררת את המצווה הנוספת איתה.

פגשתם את העלון במקום לא צפוי?

צלמו ושלחו לנו:

a.tehiledavid@gmail.com

מחנה יהודה

מה מסתתר בין דוכני השוק, מי הקים אותו ומה ניתן למצוא במקום עד היום מלבד קניות לשבת?

שוק מחנה יהודה נחשב לאחד השווקים המוכרים והאהובים ביותר בארץ. מקומו של השוק בירושלים, בירת ישראל, מעניק לו חלק מהאופי המיוחד של ירושלים, אך גם אפשר לומר שהאופי של השוק תורם לא פחות לאווירה המיוחדת של העיר.

בשוק מחנה יהודה אפשר למצוא מזון, בגדים, מאפיות, מעדניות, דוכני פירות וירקות, כלי בית, פרחים, כלי מטבח, דוכני תבלינים, ממתקים, מזון אורגני ובשר.

שוק מחנה יהודה בתקופה העות'מאנית

השוק החל בתקופה העות'מאנית שבסוף המאה ה-19 כשבמקום היה מגרש ריק וגדול. מי שהקים את השוק היו בעיקר ערבים ואיכרים שהביאו מגוון של תוצרות חקלאיות למכירה אל המגרש שהפך אט אט לשוק פעיל ומסודר.

הצלחתו של השוק הייתה נעוצה בדבר מרכזי וחשוב אחד באותם ימים: יושבי הנחלאות ותושבי הכפרים הערביים השונים הצליחו לחסוך לעצמם את ההליכה

המייגעת לשוק של העיר העתיקה.

עם זאת, השלטון העות'מאני ששלט בארץ באותה תקופה לא התעניין בפיתוחו של השוק, ולכן גם לא טרח לדאוג לתשתיות כמו בורות ניקוז וספיגה, סככות וכדומה. עם הזמן נאלצו האיכרים והערבים שעבדו במקום, להציב לעצמם סככות מעץ או מפח על מנת להמשיך ולעבוד במקום.

חנויות הקבע של ישיבה עץ חיים

למרות שעמל על תוכנית זו רבות, נגנזה תוכניתו של אשבי, והשוק המשיך לפעול במראהו המוזנח והישן. במשך הזמן גדל קהל השוק וגם אוכלוסיית מוכרי השוק השתנתה (במקום ערבים הגיעו עולים חדשים יהודים).

מי שדווקא גילתה רוח יזמית הייתה "ישיבת עץ חיים" ששכנה במתחם השוק, אשר הקימה שורה של חנויות צמודות לחומה, גבתה דמי שכירות על החנויות מידי הסוחרים, ובכך הצליחה להגדיל את קופת הישיבה.

כיום הפך השוק למקום שמצליח לשמור על האותנטיות שלו יחד עם התפתחות מואצת בהיבט של מסעדות, בתי קפה, ביגוד ואופנה.

לזרע של קיימא: דוד בן אילנה | תהילה בת אורית | שי-אל בן רותי | מרים בת אסתר
לזיווג הגון: שיר בת מרים | מיטל מלכה בת רחל | דניס בת נהיד מרים | אביטל בת פרנש
לעילוי נשמת: רבקה בת מנצור חבאני | שלמה בן מנצור חבאני | ניסים ג'בלי בן מנחם
 טובה בת רבקה | דוד חי בן איתן | מזל בת איתן | יהודה בן מסעודה | גרציה חיה בת אסתר
 רחל בת שמחה | מיכאל בן אסתר | זהבה בת רחל | ליאור בן וילט | תמר מעטוף בת מוסא
 מרים בת אסתר
לרפ"ש ובריאות איתנה: יואב בן סליחה | רבקה בת פרחיה | יוסף בן יפה | שירה בת מרים
 גלי בת ברכה | אורלי בת מאיר | שי שבתאי בן אהובה

**גם אתם יכולים
 להקדיש שם ליקירכם
 לעילוי נשמת
 הצלחה רפואה שלימה
 חייגו: 072-3911999**

נכנסים אל התיבה

מהי אותה תיבה אליה כל אחד מאיתנו יכול להיכנס בזמני קושי ואתגר?

היה ברקע כל הזמן, תזכורת לנבואת הזעם שאיש לא התייחס אליה. אך נח, בעקשנות ובאמונה תמימה התמיד בבניית התיבה, וגם זכה להינצל. עקשנות בדרך עם אמונה ללא פשרות, מביאה למטרה.

• התיבה כמשפחה

אמר יהודה בר אלעאי על התיבה: "אילו הייתי שם שובר הייתי אותה ויוצא לי". עד כדי כך היא הייתה מאתגרת. יש "תיבת נח" בת ימנו, ורבים האנשים המחליטים לשבור אותה. תיבה זו קרויה 'משפחה'. נכון, לפעמים קשה.

קשה לחלוק מעצמנו שוב ושוב, לחיות בתחושה של ויתור מתמיד, לחלוק העדפות, רצונות, חלומות ומטרות. אך מה עצומה ומעצימה היא התחושה כי הצלחנו לשתף, להשתתף, להקשיב, להרפות, הצלחנו להתחלק.

אשתו של נח, היא לא רק "אשתו של". במדרש נאמר עליה "אשת חיל מי ימצא". נח, בונה תיבה 120 שנה, אחר כך בתוך התיבה תפקידו להזין את חיות הבית, לדאוג ולתחזק את כל המיני עולם הזה לבדו. אם נשים לב לשמות - נח ונעמה, נגלה כי שרתה ביניהם נוחות ונעימות. למרות הכל.

• אתה קובע מה תיבת נח שלך

לכל אחד יש את תיבת הנח שלו. אומר בעל 'הנתיבות שלום': "כאשר נדמה לאדם שהוא רע בכל מהותו, העצה היא עשה לך תיבה". כי בכל יהודי יש ניצוץ כוחות עילאיים, הדומה לתיבת נח. יש לו עניין אחד שעליו הוא שומר אף בכל המצבים הגרועים ביותר וממנו אינו נסוג, והפרט ההוא - הוא אצלו בבחינת תיבת נח המצילתו מכל המצבים הירודים ביותר".

• התיבה כשבת

כאן ההתייחסות היא לא כניסה חד פעמית לתיבה, אלא מנגנון שחוזר על עצמו כל הזמן. כל הזמן קיים מבול וצריך להיכנס ולהיטען ולצאת - המינון המדויק שרושם לנו הקב"ה הוא כל שבעה ימים בדיוק.

השפת אמת כותב: "ובזוהר הקדוש נח הוא בחינת שבת, שכתוב בו: 'וינח ביום השביעי'. ושבת קודש כמו תיבת נח שבימות החול טרוד כל אחד בעסקי העולם הזה, ובשבת קודש יש מקום לבני ישראל לברוח ולהניח כל זאת, להסתופף תחת צל כנפי השכינה... שכל העולם חרב והיה צריך לקבל חיות חדש משורש החיים וכן בכל שבת קודש כנ"ל"

• התיבה כבחירה בטוב נגד הזרם

נח מסמל, בין היתר, יכולת התמודדות מדהימה עם לחץ חברתי.

"את האלוקים התהלך נח" - לא את דעת הקהל, לא את הטרנדיות התהליך, את האלוקים בלבד. ישנם מדרשים רבים המתארים עם אלו דברי ליצנות וציניות התמודד בעת בניית התיבה. מאה ועשרים שנים בנה אותה והפך לבדיחה בקרב בני דורו. ילדים נולדו לצד זה, וחיו לצד זה, והוא

בשבוע שעבר נפתחה התורה בראשיתה של היצירה, העולם נברא. השבוע אנו קוראים על הרס בבריאה. הסיפור של נח נראה רחוק וחסר השלכות מעשיות, אך נשים לב לדברי ר' אלימלך בר שאול: "פרשת נח היא פרשת האדם, כל אדם. לכל מי שרוצה ללמוד את עצמו, את אשר הינו ואת אשר הוא עלול להיות - הכול כאן".

מה היא הייתה אז, מי היום אותה תיבה, ומה אנחנו צריכים לעשות כדי להיכנס אליה מדי פעם?

• התיבה כתורה ותפילה

רבי נחמן מברסלב פירש: "ונח שהיה צדיק ניצול על ידי התיבה שנמשכה מתיבות ודיבורים ממש, היינו על ידי אותיות ותיבות התורה שזכה לקיים..."

והיבת נח הוא בחינת הדיבורים והתיבות של תפילות ובקשות שישראל מתפללים ומתחננים"

למילים ערך רב. כמה מלים אנו אומרים בלי להתכוון או אפילו עם להתכוון, בניסיון להיטיב או בניסיון להרע ולצחוק.

מילים שיוצאות לא שבות ריקם, בין אם מדובר בתפילה שלא שבה ריקם ובין אם מדובר בפגיעה, בזלזול, בהפטרות חצאי משפטים מבזים - גם אלו לא שבים ריקם. אמנם, ניתן לפייס, להתפייס, אך מוטב כי נחשוב טרם שליחת החץ, במיוחד כאשר בטוח וידוע לנו שאת החץ לא נוכל להחזיר.

גם מילות עידוד, דרבון, שבח והעצמה לא שבות ריקם.

בהם אין חשש להרבות. מילות שבח, הערכה והבעת תודה נוסכות כח בשומע, ומרבות שלום וחיבור.

★ ספר שמות בני האדם
★ ספר רזיאל המלאך
★ ספר הזוהר הקדוש (פורסט כיס)

הערכה
ליולדת

הערכה המושלמת תשלח עד אליכם!
מתנה לתומכי הארגון

חייגו: 072-391 1999

אשריך ואכירך

דקה לפני השקיעה

מי החזיר בתשובה את היהודי המבוגר מרוסיה והאם מותר לעשות ברית מילה בלי רשות?

מהטלפון שיקרא אותו לסדר... החופשה בת השבועיים בישראל חלפה בזריזות. הוא קיבל עדכון מהסטודר שלו שבנימינוב עדיין במחלקה הכירורגית - שיקום, וכדאי שיבוא לבצע בו בדיקה נוספת...

ד"ר גבריאל נכנס למחלקה הפנימית שהוא ממונה עליה, ובחצי עין הבחין במר ולדימיר בנימינוב ישוב על כורסא סמוך לחדר האוכל, כשהוא... מעוטר בטלית ותפילין ובידו סידור תפילה. סימון חשב שהוא בולע את לשונו מתדהמה. הוא ניגש בחיך לבנימינוב ושאל לשלומו. "הו, ברוך השם, מרגישים נפלא" ענה לו בנימינוב באנגלית עילגת "אני כבר יהודי מושלם, אתה דאגת לי לברית מילה, והשכן שלי לחדר דאג לי לתפילין, ואפילו לימד איך להתפלל..."

ד"ר גבריאל ניגש לחולה בחדרו של בנימינוב ושמע ממנו את השתלשלות העניינים.

"אתה לא תאמין דוקטור, כשבנימינוב התאושש מהניתוח השכיבו אותו בחדר שלי. הוא פקח את עיניו וראה אותי מתפלל. כשכולו כואב ודואב, הוא ביקש שאניח לו תפילין, שאלמד אותו להגיד קריאת שמע... הוא ביקש ספר תהילים. חשבת שחזר הניתוח במחיצתך היה עבורו כמו סמינר "ערכים"... הוא ביקש מאשתו ללכת לבית הכנסת ולתורם צדקה, ולגשת לרב המקומי ללמוד הלכות כשרות... לא יאומן".

ד"ר גבריאל נכנס למשרדו וחייג בהתרגשות "כבוד הרב, אתה לא תאמין..."

"אני מאמין להכלל... אל תשכח סימון, את הפסוק הנפלא האלוף של דוד המלך "סור מרע ועשה טוב". ברגע שנכרתה ממנו העורלה, סר ממנו הרע, ומה נותר לו לעשות? רק טוב. אשרך בני, שזכית להכניס עוד יהודי תחת כנפי השכינה. אשרך שזכית להתייחס לכל חולה, כאילו הוא בן או אבא שלך..."

חלפו מהסיפור הזה למעלה מ-20 שנה. כל שנה ביום היארצייט של הרב, נפגשים השניים. ד"ר גבריאל והפצינט שלו אברהם בנימינוב, וקוראים משניות לעילוי נשמת הצדיק.

"תראה דוקטור" אמר לו פעם בנימינוב "אתה אומנם מלת אותי, אבל לא היית עושה את זה, בלי הפסק של הרב שלך... ואת היהדות שלי אני חייב בעיקר לו. אתה לא נעלב?"

"נעלב? חלילה" ענה לו ד"ר גבריאל "אני מאושר שזכיתי להסתופף בחצרו של גדול כזה וגם אתה הרווחת דרכו, את עולמך היהודי".

ובהנה בחלל. הסטאזר האיץ בו להכנס לחדר-ניתוח, סימון לא השיב לו, הוא נעמד וצעד לעבר הטלפון. חייג, ואחרי שלושה צלצולים הוא שמע את קולו המוכר של רבו.

"זה בסדר ד"ר גבריאל, אני שמח שהתקשרת למרות שאני שוקד על תלמודי..." הרגיע אותו הרב. "תשמע כבוד הרב, ממש בדקות אלה אני עומד לנתח יהודי בן 60 בשם ולדימיר בנימינוב, יהודי מרוסיה, עם חשש לגידול פנימי. לצורך הניתוח, יש לבצע הרדמה כללית. האיש ערל... מה כבוד הרב אומר, האם כדאי לנצל את ההזדמנות ולמול אותו... או שמא יש בזה משום פגיעה בו... יש גם חשש שירצה לתבוע אותי ואז אסתבך בתביעה משפטית... אני מסתפק, אני די מבולבל... הרב פעם אמר לי להתייחס לחולים כאילו הם בנים שלי..."

בשר מבשרי, היהודי הזה יכול להיות אבא שלי, לאבא שלי לא הייתי נותן להשאיר ערל, ועוד 25 דקות שקיעה... לא מלים בלילה.

השתיקה מן העבר השני של הקו היתה ארוכה למדי.

"כן, אתה יכול למול אותו... זו מצווה חזו הזדמנות שיש לנצל אותה. שליחי מצווה אינם ניזוקים" פסק הרב.

האמת היא שד"ר סימון גבריאל היה די מופתע מן הפסק. הוא חשב שהרב לא יתן לו להסתכן יתר על המידה עם שלטונות החוק הרפואיים בארה"ב...

משמרת הערב היתה אמורה להסתיים ב-22:00 בלילה. בחצות הלילה, שעתיים אח"כ, אמור היה ד"ר גבריאל לטוס לישראל לחופשה של שבועיים ימים בקרב בני משפחתו בירושלים, כך שעם התאוששותו של בנימינוב הוא כבר לא יהיה באזור. מה יהיה? יהיה מה שיהיה. הנוטל עצה מן הזקנים... אינו ניזוק.

אחרי שעתיים של ניתוח, כשלפניו ברית מילה זריזה עם ברכה ופריעה, ובנוכחות אליהו הנביא כשלצידו כמה אחיות תמהות, הוכנס במזל טוב ולדימיר בנימינוב בבריתו של אברהם אבינו. רשמו לפניכם, ברית המילה בוצעה, דקה לפני השקיעה.

כמה שעות אח"כ במטוס הג'מבו ישב ד"ר סימון גבריאל, מנומנם, אבל די מבוהל, הוא חשש

ד"ר סימון גבריאל הוא מסוג הרופאים המהססים, החושבים. מאלה שלא ממהרים להחליט, כי הלוא כל החלטה או אבחנה פזיזה עלולה לעלות בחיי אדם, אם בחדר הניתוח או עקב מתן טיפול תרופתי לא מדויק. עוד בימי בחירתו לחש לו רבו המובהק: "ר סימון, למדנו שצריך לרפא את החולה וממילא נעלמת המחלה. אתה עוד תהיה דוקטור גדול, ואל תשכח שיש קודם כל בן אדם לפניך, שיש לו רגשות ולב, ומשפחה, ואמונה, ויש הקדוש ברוך הוא בשמים, שבוחן כל החלטה שלך".

30 שנה חלפו מאז שד"ר סימון גבריאל היה סטודנט צעיר לרפואה בבוסטון, אשר את עיצוב אישיותו ורוחניותו כיהודי וכרופא הוא מסר לידי רבו הישיר. לימים, כשנפטר הרב בשיבה טובה, עמד ד"ר סימון הצעיר על קברו

מיחל לעצמו לא לשכוח את הנחיותיו. "לרפא את החולה ואח"כ את המחלה, ואל תשכח, תהיה רגיש ואנושי ותאבה את החולים שלך כאילו הם בן, הם בשר מבשרך".

מעט לעת כשהוא נוסע לכנסים רפואיים בארה"ב הוא פוקד את ציון רבו ומתפרק בזכרונות על ימים של לימוד תורה במחיצתו, בעיקר על הלכות מילה. הוא מתגעגע לעצותיו הנבונות, לליטוף על המצח, ולחמימות הטבעית האוהבת שהעתיך עליו רבו. ד"ר גבריאל לא יכול לשכוח את אותו לילה גשום בבית החולים בבוסטון כשהגיע בדחיפות לחדר הניתוח יהודי כבן 60 עם חשש לגידול באחד מן האיברים הפנימיים... הוא היה בתורנות, והיה עליו להכריע כמה הכרעות גורליות. השעה היתה ארבע אחה"צ, עוד שעתיים שקיעה, הוא קרא בעיון את המסמכים בתיק החולה, ולדימיר בנימינוב זה שמו. תוך כדי בדיקה הוא הבחין שהאיש המתאנק בכאביו, איננו נימול. היה ברור לו שהוא עוד אחד מאותם יהודים מרוסיה, שנשאבו אל הריק הקומוניסטי ואל חוסר התודעה היהודית, בעל כורחו.

ד"ר גבריאל שלח אותו לצילומים, והכריע כי יש לבצע הרדמה כללית, אם כי בדיקות המעבדה העכשוויות דווקא היו מעודדות, הסימנים נוטים לכך שהגידול שפיר.

חמש וחצי אחה"צ. ולדימיר בנימינוב נכנס לחדר הניתוח. ד"ר גבריאל נשען על מרפקיו

מחלקים
למי
שאוהבים

מחלקים
ספרי
תהילים

אתם
מחלקים
אוצרות!

תנו להם להתחיל דרך חדשה עם
האוצר הגדול ביותר שקיבלנו מדוד המלך

חייגו: 072-3911999

טיפ טיפה

פינת הטיפים שלנו

לכו לישון

טיפים ורעיונות שימושיים לשינה איכותית ובריאה

אם התהליך בדרך לשינה של הילד הקטן ייעשה על ידכם בצורה נכונה, רוב הסיכויים שההירדמות של ילדכם תהיה נוחה וללא קשיים מיוחדים. לשם כך עליהם להקפיד על שלושה עקרונות: קביעות, רוגע ותמיכה.

למעט חודשי החיים הראשונים, ילדים צריכים ללכת לישון בזמן, כלומר בשעה קבועה מדי יום כדי ליצור תחושה של יציבות וביטחון בחייהם. באמצעות טקס שינה קבוע (ראו בסעיף הבא, רוגע) הילד מתרגל לרצף אירועים קבוע והולם, שבסופו הוא רגיל ללכת לישון ולהירדם. חשוב להדגיש, רעיון זה נכון בכל הגילאים - ולא רק אצל תינוקות רכים.

רוגע

כשההורים נינוחים ומשכיבים את הילד לישון ברוגע, הילד רגוע יותר והירדמותו קלה. מה שמאוד יכול לעזור להרגיע את הילד וגם את ההורה, הוא טקס לפני השינה, רגוע וקבוע, שמכוון את הילד לשינה. הטקס ישתנה מפעם לפעם בהתאם להתפתחותו של הילד וגילו.

למשל, בינקות חשוב שטקס ההליכה לישון יתבצע לאחר שרוחצים את התינוק באמבטיה, עניין מרגיע בפני עצמו, ולאחר שהוא אכל. אפשר לקחת את התינוק ל"סיבוב לילה טוב" לאנשי הבית הערים, למשחקים ולצעצועים. לאחר מכן משכיבים את התינוק במיטתו כשהוא ער, מעמעמים את האורות, מנשקים אותו או מחבקים אותו, אומרים לו לילה טוב ויוצאים מהחדר.

כשהילד גדול יותר, נאמר מגיל שנה ואילך, מתאים לכלול בטקס ההליכה לישון הקראה קבועה של סיפור לילד, או לספר לילד סיפור שהורה ממציא מדמיונו. בגיל הגן, כדאי לשלב מרכיב של שיחה חופשית לפני השינה, בין אם לאחר קריאת סיפור, לפניו או במקומו.

הרגילו את הילד להירדם לבד

החל מגיל שנה וחצי-שנתיים לערך, כשהתינוק גדל ועובר למיטת מעבר/נוער ממנה הוא יכול לרדת בכוחות עצמו, יש צורך בהצבת גבולות ברורה יותר, שתבהיר לילד הקטן שההירדמות מתבצעת במיטה, ברוב המקרים במיטתו, ולא במקומות אחרים בבית. בעניין זה על ההורים להיות החלטיים: "כל אחד נרדם במיטה שלו, ואתה נרדם במיטתך".

חנוך לנער

הרב ישועה עטייה

להינצל מהמבול

מהו הצוהר שצריך לפתוח בתיבה לחינוך הילדים, ומה עושים כשלא הכל נח?

בפרשת השבוע, פרשת נח, מצווה ה' את נח ואומר לו: "בא אתה וכל ביתך אל התיבה". דורנו הוא בבחינת "דור המבול". מבול רוחני! מבול של פריקת עול! מבול של הבלי העולם הזה! מבול של טומאה, מבול של דעות זרות, מבול של התבוללות!

"המבול" שוטף בעולם! בנים ובנות ממשפחות טובות רואים מה שאינם צריכים לראות ושומעים מה שאינם צריכים לשמוע, נסחפים אחרי חברים לא טובים, יורדים רוחנית ומתקלקלים, רחמנא ליצלן.

וכידוע, בדורנו בעל האמצעים הטכנולוגיים המשוכללים, די בלחיצת כפתור אחת במכשיר קטן ו"תמים" למראה, וכבר שבעת מדורי גהינום נפתחים! בחורי חמד נשטפים במי "המבול", נושרים ממסגרות חינוך, נפלטים משיבות ומסמינרים ומבלים את מיטב שנותיהם ברחובות. וכנאמר: "ותישחת הארץ... ותימלא הארץ חמס!"

מובא בזוהר הקדוש, כי נשמות דור המבול יתגלגלו לעולם בדורו של משיח, ואז יהיה התיקון הגמור. כוחות הטוב יגברו על הרע ויהפכו אותו לטוב.

מה עושים? כיצד נשמור ונגן על ילדינו מ"המבול"? נבנה תיבה! נעניק לילדינו מקום שמור ומוגן, בית חם ויציב, בבחינת: "אלה תולדות נח - נח", נעשה הכל כדי שהבית יהיה נח, שהבית יהיה נעים, שישירו בו אהבה, אחווה, נתינה, כבוד, מסירות, שמחה והנאה.

ועוד, "צוהר תעשה לתיבה", אומר רש"י: יש אומרים חלון, ויש אומרים אבן טובה. "חלון" בבחינת פתח של אור, תבין את הילד, תתחשב בו, תבוא לקראתו. "אבן טובה" בבחינת מילה טובה, עידוד, מחמאה ושבח.

ולחיזוק דברים אלו, אספר: באחד מימי "בין הזמנים" הלכתי עם בני ברחובה של עיר. לפתע עצר בני ובירך לשלום נער כבן גילו אשר לבושו ומראהו נראו כשל אחינו התועים, ה' ירחם. לשאלתי מיהו, השיב לי בני בתמיהה: וכי לא זיהית אותו, אבא? והרי הוא פלוני אלמוני!

למשמע דבריו, חשתי כי האדמה רועדת תחת כפות רגלי. והרי אותו נער למד עם בני בתלמוד התורה, באותה כיתה! והרי אני מכיר מקרוב את אביו של הנער וידוע כי הוא בעצמו מרביץ תורה ברבים! והכיצד קרה כדבר הזה?

אמרת לבני: אולי נשוב אל אותו נער וננסה לדבר אל ליבו בדברי חיזוק ומוסר? השיב לי: אין מה לדבר עמו! צריך לדבר עם אבא שלו, שיבין אותו, שיקבל אותו, שיכבד אותו. הוא רוצה לחזור, אבל אין לו לאן!

נזכור: "ובאת אל התיבה אתה ובניך... להחיות אתך!"

אצלכם בסלון

חוג בית והפרשת חלה עוצמתית ללא עלות

התקשרו נעת:

072-3911999

שרה טולדאנו

עם הרבנית

ביתו של מרן שר התורה הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

רבי אליעזר, אביו של הבעל שם טוב, היה גר בכפר אחד, והיה מכניס אורחים גדול עד כי הושיב שומרים בקצה הכפר וצווה להם שמיד כשבא איזה אורח, יאמרו לו שילך מיד לביתו של רבי אליעזר ושם יהיה לו מכל טוב, כדי שהאורחים הבאים לא יצטערו ויצטרכו לחפש היכן להתאכסן במקום שאינם מכירים.

פעם, שייבחו מאוד בשמים את הכנסת האורחים שלו ואת מידותיו הטובות, והסכימו בפמליא של מעלה להעמידו בנסיון באיזה דבר, כדי לראות אם ינהג במידותיו גם בעת נסיון.

הלך אליו אליהו הנביא זכור לטוב, ובא לביתו בשבת אחר הצהריים בדמות עני, במקלו ותרמילו, ונכנס לביתו ואמר "שבת שלום", כנהוג.

ומן הראוי היה, שיגרשו רבי אליעזר לחוץ, כמחלל שבת! אבל רבי אליעזר היה סבלן ולא רצה לביישו, ונתן לו מיד לאכול סעודה שלישית ובלילה נתן לו שוב לאכול סעודת מלוה מלכה, ונתן לו נדבה, כדרכו, וכן ביום ראשון בבוקר הגיש לו ארוחת בוקר, ולא הזכיר במאומה את ענין חילול שבת, כדי שלא לביישו.

וכאשר ראה אליהו הנביא את הנהגתו, התגלה אליו ואמר לו:

דע שאני אליהו הנביא, ובאתי לנסות אותך, ובשכר זה שעמדת בנסיון גדול שכזה לפי קדושתך ויראת השמים שלך, ואהבת ישראל נטועה בלבך עד אין חקר, בזכות זה ובזכות הכנסת אורחים שלך תזכה לבן יחיד שיאיר את עיני כל עם ישראל.

וזכה לבנו הקדוש, אור שבעת הימים רבינו הבעל שם טוב זיע"א.

חוד חידודים

הבינה:

אזין לעצמי:

קח את המטלית ונקח את האבק

הבקשה...

על כן:

למה אתה צריך אבק נקי?...

חידה/המחמץ:

1. מה הם הימים שאליהם
הם מתארכים במהרה?
השבוע?

2. מתי צולקא בימים אלו?
מתי קוראים בתורה
באלוה?

המחמץ:

מה ההבדל בין פסנתר
לבסקוויט?
הרבה יותר מסבך לטוב
פסנתר הכוס תה

הזוכה משבועות קודמים:

צבי אלימלך יורוביץ

את הפתרונות יש לשלוח למייל:

neamatld@gmail.com
לציין פרשה, כתובת מגורים וגיל.
בין הפותרים נכונה משבועות קודמים יפורסם שמו.

מצא 10
ההבדלים

זהנער אינע איתי

פרק
כ"ד

תקציר:
התפילות נזנחו
ואברהם משתנה,
הוא מקים משפחה
ורושם את ילדיו
לבית ספר כללי.

יום תפילה מרגש בקברי צדיקים

מיוחד לנשים

מסמך הפרשה אלה מרגש
שירה וריקודים עם האמנית והזמרת

ציפורה אבגי
TZIPORA EVGI

ציונו הקדוש של
רבי מאיר בעל הנס

ציון הרמב"ם
לרפואה שלימה

מערת
אליהו הנביא
בחיפה

ארוחת צהריים
מפנקת

ח' בחשוון 2.11.2022

ולסיום
רבי שמעון בר יוחאי

חייגי:

058-7360390 | 072-3911999

שבת חנוכה וראש חודש

של אור ושמחה

במלון גינות ים, נתניה

כט'-ל' כסליו 23-24.12

הפייטן האהוב בנימין

דנישמן

הרב
מרדכי לוי
שליט"א

הרב
אמנון בן סימון
שליט"א

חווייה רוחנית סוחפת!

072-3911999 | 058-7360390